

2. 1.º quia illud scandalum dixit s. Thomas
ex malitia procedere, cum sit aliqui uolunt
impedire bona spualia. At omnes fere
negatiuo partis defensores in hoc unum
contendunt et hoc unum certatim molunt.
ut scandalis ab ipsis ex industria conuictis
sentiam affirmatiuam impediunt labe:
factent, et penitus evertant.

12. Haec Propositio etiam temeraria
uidetur affirmans quasi omnes defensores
sentiam negatiua. (qui sunt innumeri
ex industria scandala conuicta et ad
hoc Intentum in unum conuenire. quod
modo enim tale Iud. habere potest
quando d. scandala a Pribus Amicant
octa sunt, in conuenticulis parlanibus
ubi a nullo interrogati suam proferunt
sentiam, illamq. esse Sanctorum Patrum
Coem sensum affirmant. et quando
contra decretum Pauli V. illa p. dicant
ausi sunt, uentibus Cuitatibus
et vniuersitatibus: ex quibus unus
ad se qui poenitentiam expertus adhuc
sui delicti non poenitet, sed audacius
et turbulentius de nouo indies delin:
quit, quia secundum miserens cor
suum thesaurizat sibi iram in die irae

2.º Hoc Item constat ex contumelijs et
Inurijs quas frequentissime in ore uersant
negatiuae sentiae defensores, quibus se
inbibitam et falsam legitimatam suam
de fide sentiam, alterius sentiae affir:
matiuae assertores appellant impios,
et B. Virginis inimicos, ac infamatores,
et alia similia proferunt, et maledico,
nescientes his etiam contumelijs et
opprobrijs s. Pres qui ita omnes
sentiant officere. etc.

13. Haec omnia adhibita dicta sunt, quia
nullus ignorat neutram ex duabus sentijs
esse de fide, cui ita explicita a Sumis Conti:
ficibus sit determinata: sed nescio quid
utrum hoc ita sentiant qui iterum affir:
mat sentiam affirmatiuam esse omnium
Sanctorum Prum. Si enim hoc esset uerum
iam de fide iudicari posset, nunquam
enim Eccl. sacra doctrinam omnium Sanctorum
Prum in pub. uetuit, immo nec contra
illam aliquid decreuit. Unde talis
propositio non solum temeraria, uerum
quasi erronea iudicari debet.

Propo

Propositiones, et rationes quibus Patres Dominicani probare nituntur non esse expungendum nomen Sanctificationis à Missali, et breuiario sui Ordinis in festo, vel officio Conceptionis B. Virginis Mariae fuit esse, et nullius momenti ostenditur.

Magr
Sarragoza

expunctio nomen in Sacra scriptura
entum, et ab Ecc^a diu multumq^e teporis
festo Conceptionis celebrando usurpatu
Sanctis Patribus perpetuo approbatu
sine eius infamia reijceret.

men Sanctificationis usitatissimum est
Sacra Scriptura, et xpo applicatum,
em pater Sanctificauit. Jo. 10. et quod de
nascetur Sanctum uocabitur filius Dei
e. 1. Applicatur etiam ab Ecc^a B. Virgini
illo loco psalm. 45. Sanctificauit tabernacu:
m suum altissimus, quem S. Thomas affert
de eadem S^{ma} Virgine intelligit 3. p. 9.
ar. 2. ergo non est, cur apud ordinem
adicator in usu esse non possit tale nomen,
a suis libris deleri mereatur; presertim
o antiquissimo festo ab ipso sub hoc nomine
celebrato.

terium quod in hoc festo ab Ecc^a celebrat^r
tis, a Sanctis, et claris, per Sanctificati
am per conceptionis nomen explicatur.

liquide

1. Nunquam Ecc^a tali noie ad celebrandu^m festum
Concept^{is} usa est, sed solum permisit d^{is} Tribus
illo uti, in bono tamen sensu; Nunc autem
quia tali nomine abutuntur intelligentes
cum D. Thom. 3. p. 9. 27. ar. 2. emundatione
a peccato contracto, iustissime talis permissio
auferetur. nec enim, sancti Pres talem abusu
approbarunt. Dicere autem quod est infa
mia Ecc^a mutare aliquod nomen in breui
ario, vel missali, plusquam temerarium ui
detur cum id saepius in Ecc^a contigerit,
et precipue tempore Pij VI, et Clementis
8. qui Breuiarium reformarunt.

2. Nomen Sanctificationis Sanct^{is} est, et in
se ut applicatur ab Ecc^a B. Virgini acco
modatissime, quia solum signat sanctitatem
acceptam, per gram xpi, non tamen ut ap
plicatur a B^o Thoma, et eius discipulis
ibidem, intelligendo per ipsum, emundatione
a peccato. in quo sensu nunquam Ecc^a tali
nomine usa est cum Beata Virgine,
et eius purissima conceptione, quam concep
tionem Sanctam appellat, et ut Sanctam
celebrat, et non esset Sancta si in ipsa
contraheretur peccatum originale.

3. In hac ratione iste Pater toto coelo aberrat:
Ecc^a enim in festo Conceptionis non celebra
t Sanctitatem Virginis in comuni, sed in parlari

Sancti

si qui eam non celebrat, Eccl^a. aliqua ex duabus
 his opinionibus; sed celebrat rem certam et in-
 dubitatum, qualis est Sanctitas, et puritas
 B. Virginis, abstrahendo ab hoc quod hinc illi
 contingit per preservationem, vel per emunda-
 tionem à peccato; quis autem non videt quod
 Sanctitas in comun, et abstractivè aptius per
 Sanctificationis, quam per nomen conceptionis
 exprimitur. Quod nomen ex suo proprio con-
 ceptu non significat sanctitatem. ut de
 se clare patet; atq. adeo mysterium
 quod ab Ecclesia in huius fide celebratur
 aptius, distinctius, et clarius fidelibus
 omnibus per Sanctificationis quam
 per Conceptionis nomen aperitur.

Nomen autem conceptionis ex suo pro-
 prio conceptu non significat Sanctitatem
 ut de se patet. Quare Sanctitas et pu-
 ritas Beata Virginis Mariae per
 Sanctificationis nomen & qui vocabuli
 distincte explicatur non autem per
 conceptionis vocem. atq. adeo mysterium
 quod ab Eccl^a in huius fide celebratur
 aptius distinctius, et clarius fidelibus
 omnibus per Sanctificationis quam per concept.^{is} nomen
 aperitur.

sed

Sanctitatem Conceptionis. de quo dubitari non
 cum exprime dicat in 3° responso officij
 quod ab omnibus recitatur. Sentiant
 tuum inuicem quicunq. celebrant tuam
 Conceptionem, et in prefatio missae. Et te
 Conceptione Virginis Mariae collaudare
 quomodo autem cum hoc possit stare quod
 non celebret conceptionem sine peccato ut
 opinio negativa (Sicut ipsi dicunt) cum
 et a Divo Thoma receptum sit ubi s^o art.
 q^d Eccl^a non celebrat nisi q^d sanctum est. Ipsi
 viderint quia Theologus Catholicus talem doc-
 non comprehendit, praecipue cum Sixtus
 in Extravag. Graue nimis dicat. Sanè cū d^e
Roma Eccl^a de intemerata semper Virgine
Maria Conceptione publice festum solenniter
celebret, et speciale ac proprium Super hoc
officium ordinaverit. Et inferius ait: e-
dem Immaculata Conceptionis officium cele-
brantes. Si igitur solam et Immaculata
 Conceptionem Eccl^a celebrat et in illo offi-
 proprio quod ordinavit sepe preservationis
 nomine utitur in Invitatorio, et in Oratio
 et hoc solum est quod sentiat negativa de-
 dit: quomodo audeat dicere iste Pater qui
 non celebrat id quod tenet sententia nega-
 tiva.

Hæc propositio male sonat, ex qua videtur
 quod ipsi volunt Eccliam docere et proprium
 quam illa festum conceptionis celebrare
 quod dicitur q^d sumptuosum satis est, et con-
 constitut^{is} aplice. Nam ut docet calixtus
 Papa (et habetur in d. e. cap. non decet) non
 non decet à capite membra discedere,
 iuxta sacra scriptura et honorem
 membra caput sequantur. Nulli uerò
 dubium est quod aplice Eccl^a mater

Sit omnium Eccl^{as} a cuius regulis nullatenus
 hoc convenit deviare. Idem docet Nicolaus Papa
 ut hetur 11. d. c. consequens. Consequens et
 inquit, ut quod ab huius Sedis **Decretis**
 plena quiete sancitur, nullius consuetudinibus
 prepedien. Quocirca proprias tñ modo sequendo
 voluntates removeatur. Nec minus monent
 verba Innocentij ibidem in cap. quis nesciat.
 Oportet (inquit) sequi quod Eccl^a Romana custo-
 dit nec eos qui ab Eccl^a principia acceperunt
 debere peregrinis sermonibus studere. Pere-
 grini autem sunt illos sermones, qui concept^{us}
 filium sub nomine Sanctificationis celebrant
 et proprius quam Eccl^a illud celebrare affir-
 mant; non intelligentes, quod per Sanctifica-
 tionem ut sic nullatenus exprimitur conceptio
 nec Sanctitas conceptionis; sed solum Sanctitas
 in comuni (ut ipsi supra dixerunt) Eccl^a
 autem in die conceptionis non celebrat
 Sanctitatem Virginis in communi, sed
 Sanctitatem Conceptionis tantum, sicut
 in die Natiuitatis Sanctitatem natalis
 illius, et in die Visitationis Sanctitatem
 illius actionis. Sicut igitur in die visit^{is}
 et Natiuitatis, non licet mutare nomen
 et celebrare illa festa sub nomine Sanctificationis
 ita nec idem licet in die Conceptionis.

5. Quod nomine Sanctificationis intelligat.
 a Tribus Dominicanis, emundatio B^e Vir-
 ginis a peccato Orig^{is} contracto non est inter-
 pretatio vulgi, sed ipsos qui hoc docent eum
 D. Thom. ubi supra in corpore artⁱ dicente
 sic. Sanctificatio de qua loquimur, non
 est nisi emundatio a pecc^o orig^{is} et in
 responsione ad 2^m art. sed B^e Virgo
 contracto originale peccatum, sed ab

Sed dices, vulgus existimat per Sanctificois
 nomen emundationem Beate Virginis
 a pecc^o. celebrari non ergo per illud
 nomen apte misterium ab Eccl^a in
 hoc festo celebratum declaratur.
 Respondetur tamen parum referre
 quod vulgus impentum hoc inesse
 sentiat. quia etiam falso existimat

per

per nomen Purificationis significari quod
Beata^{ma} Virgo ab aliqua macula fuerit
emundata, et nihilominus Ecc^a propter
huicⁱ vulgi sensum ab illa fictivitate, non
debet purificationis nomen, sed sub illo ipsa
aptissime celebrari constituit.

ab eo fuit mundata antequam ex utero
nasceretur: Nunquid nomine vulgi
impenti. S. Thom: et omnes ipsi dis-
cipuli eius intelligi debent, scandali-
zatur. Igitur populus xpianus ep eo quod
ipsi in eodem festo celebrando ab Ecc^a
aliud celebrant quam ipsa, quia non cele-
brant Conceptionem sanctam; et quia
hoc ipsi in suis sermonibus publicis, et
privatis declarant ita expresse ut nul-
lus possit de sua intentione dubitare,
quam si non declarassent, vulgus per illud
nomen illam non intelligisset. Quod
autem in festo purificationis vulgus iu-
dicet emundatam fuisse Beatam Virginem
ab aliqua macula, in auditum quidem est.
Ipsi vero Dominicani soli in tali sensu
nomen purificationis accipiunt quando
Sancti dicunt B. Virginem in utero
matris fuisse purificatam intelligentis
ep hoc ipsam contraxisse peccatum
originale. Quorum obiectioni, cum
dicto exemplo Purificationis cuedeter
respondetur, nec puto se nomine
Vulgi comprehendere velle ut iterum
dixi.

Unde non leve imo vere gravissimum, et
huicⁱ festo, et Ecc^a Romana inferret
preiudicium si quis festum predictum
a breviario Predicatorum sub nomine sancti
ficationis celebrandum prohiberet, tolleret
enim ab Ecc^a, et a fidelium mentibus
et memoria, intelligentiam, et representa-
tionem mysterij, quod in hoc festo ab
omnibus modo sub illo nomine celebra-
ti coli dignoscitur; successa namque
temporis huius intelligentia fidelibus
tam

6. Itic auctor in sua sententia persistit
iudicando ecclesiam improprie festum
conceptionis sub tali nomine celebrare,
et ita improprie, ut ablato nomine
ab ipsis Dominicani inuento pro
tali festo celebrando, intelligentiam
et representationem mysterij affirmat
auferri. Ignorantiam crassam sic
in conspectu Ecc^a proponit. Ep qua
sequitur manifeste, quod nullius festi
mysterij

tam necessaria et Beate Virginis excellentia
et dignitati tam consona sepulchro sanctificationis
nomine quod illam omnibus quot annis
representabat, et ob oculos ponebat per-
petuo oblivioni traderetur.

Postquam dictus Pr. retulit aliquas const.
sui ordinis Predicatorum auctoritate ap. confir-
matas quibus precipitur festum Concep.
sub nomine sanctificationis celebrari, et
aliqua martirologia, et breuaria au-
dem ordinis in quibus tale nomen repe-
ritur sic concludit. Quare cum hoc
celebratur sub nomine sanctificationis
tot aplice constitutionibus ordi-
natorum sit conuicta approbata, et
confirmata, non absq. sedis aplice con-
temptu sanctificationis nomen in
breuario ordinis expungetur.

257 278
mysterium apte ab Ecc. proponitur, siquidem
in nullo expressionibus verbis utitur quod in
isto; quomodo enim amplius, et clarius ex-
plicari potest. Conceptionis Sanctitas, et
conceptionis mysterium, quam dicendo con-
ceptionem Virginis Mariae celebremus? sicut
dixit Ecc. in inuitatorio; et iterum, qui-
cumq. celebrant tuam sanctam conceptionem
sicut dicit in octauo respons. et iterum,
Et te in conceptione Beate Virginis
Mariæ collaudare, benedicere, et pre-
dicare sicut in prefatio missæ. Eiusdem
qui hoc non uidet oculos non habet,
et qui non percipit intellectum non
ne dicam Deum illum. ^{excecasse} ~~excecasse~~ et
uidens non uideat, et intelligens non
intelligat.

7. Quotidie succedit Ecclesiam reuocare
const. aliquas ordinis etiam approbatas
auctoritate aplice et alias de nouo contrarias
uel diuersas approbare, uel condere,
absq. contemptu aplice, immo cum magna
prouidentia secundum temporis epi-
gentiam, et ipsarum Religionum ne-
cessitatem, et bonum Regimen. Ut
quid ergo ex concessionis sine permis-
sione, reuocare circa celebrationem
sub nomine sanctificationis, con-
temptus Ecc. proueniet? precipue
quando uidet Pr. di. ordinis
tali concessione abuti, et illud nomen in
alia significare vmpare?

855
 Delore hisce temporibus à Greviano Ord.^{is} 8.
 Sanctificationis nomen ad instantiam negativae
 partis defensorum, caderet in maximum ordinis
 dedecus, infamiam et ignominiam. Nam si con-
 tentio nulla esset absq[ue] opprobrio posset idem
 met. ordo mutare Sanctificationis nomen.
 At modo quando fr̄s minores et Pr̄s Soc^{is}
 Jesu Sanctos Patrum, ac Praecipue Thomae
 et Bonaventurae affirmatiuam Sententiam
 funditus conantur euertere, et Praedicatorum
 ordinem propter eundem Sententia perquam
 assertionem, et Sanctorum Pr̄m defen-
 sionem immensi odio prosequentes, et in-
 finitis propemodum laboribus et angustijs
 uegunt. Illis omnibus per Dei gratiam
 viriliter iam superatis, non patietur
 ordo hanc iniuriam sibi ab illis irrogari
 sed usq[ue] ad effusionem sanguinis (si per
 concessionem sedis aplice liceat) reniter
 nedum nomen Sanctificationis eorum
 opera expungantur, de comparata Vic-
 toria aduersarij, gloriam, et populis
 et gentibus dolere. huius conrepanib[us]
 dicant se Victores esse, et de ord.
 Praedicatorum victor, atq[ue] de errore sua
 sententia conuicto gloriose triumphasse.

Hic iam (Benedictus Dominus) confiteri
 acti. Sunt rationem ob quam in sua sententia
 persistunt non esse veritatem defendere
 sed honorem, et reputationem sustentare, nec
 à fr̄ibus minoribus, et Pr̄ibus Societatis per-
 victos fuisse, et relictis uerbis, et rationibus
 ad uerba, et effusionem Sanguinis uolunt
 uenire. (si per ecclesiam illis licuerit) non
 recordantur quod Eccl^a non est custodienda
 more Castroꝝ adhuc in controversijs cum here-
 ticis; quomodo ergo id licebit cum Catholicis?
 fr̄s enim sumus, et non meremur nomen
 inimicorum, eo quod Immunitatem
 B. Virginis à pecc^o originali defendimus et
 omittor profecto modestiam d. Pr̄is magistri
 de quo nunquam crederem quod simili bus
 uerbis uteretur, et cum effusione sanguinis
 miraretur nisi illud subscriptum à se
 uidissem. Eccl^a Sancta quod iustum
 est semper decernit, et ordinat, quod
 autem una pars uicta alia uictor exstat
 nihil sua; sibi imputet quicunq[ue] à veri-
 tate deficiunt, uel in modo defendendi
 suam opinionem excedunt.

9. Ad rationem dubitandi respondetur in
 rebus quae fidei sunt necesse est ut
 Eccl^a Romanae omnes aliae eius partes
 tang[ens] suo capiti conformentur. Ceterum
 in alijs quae ad fidem non spectant sed
 ad ceremonias ritus, et modos celebrandi

Per nomen quo utitur Calcia ad
 celebrationem alicuius festi non significatur
 ritus uel ceremonia, sed substantia illius
 ministerij quae celebratur, uti mirum enim
 nominibus loco rerum (quae aliter ex-
 primere non possumus). Unde licet
 multis Religio nibus permittum sit in

ecc. pulchritudo exigit in membris varietate.
 unde in ecc. antiquiores ordines distinet.
 Breviario et Missali a Romano uti sunt, et
 haecenus vsuntur; imo in Capella S. D. N.
 celebrante solemniter eodem S. m. sub dia
 conus preter morem Romanae ecclesie
 absq. nota defert Sancti^o sacramentum
 et ipse S. m. manu sinistra ipsum susci
 pit ^{Sic} ut faciunt fratres Predicantes
 et per fistulam sanguinem xpi. sumit.
 Haec omnia, et alia huius similia ad ritum
 et ceremoniarum varietatem pertinent non
 modo ecc. Romanae splendori, et deco
 rum non minuit, quin potius augent, or
 nant, et vehementer illustrant.

modo recitandi variare, vel in aliquibus
 ceremonijs, nulli tñ concessum est celebrare
 sub alio nomine idem factum ab ecc. propo
 tum, ne alia substantia celebrari videatur.
 cum igitur praedicti Pres nomine sanctifi
 cationis non celebrent sanctitatem Con
 ceptionis, quam ecc. aperte colit, et propo
 nit celebrandam iam non in ceremonia
 vel ritu, sed in substantia variare vident.
 quod autem hoc permitti non debeat satis
 ex supradictis constat, nec exempla
 Capellae S. m. sunt ad propositum cuius
 misteriose ceremonie non differunt
 ab ecc. Romana. sed ab illo instituta
 sunt propter singularia mysteria quae
 in celebratione S. m. representant quibus
 nullo alio possunt nec debent comparari
 absq. nota reverentiae.

Duo sunt quo in hoc festo celebrantur, et 10.
 B. Virginis sanctitas et dies quo fuit
 impetrata, Dies, nomine Conceptionis, sanc
 titas autem aptissime vocabulo sanctifica
 tionis demonstratur, et ut haec duo simul
 in hoc festo ab ecc. celebrari omnibus
 fieret conspicuum Sixtus 4. qui in constit.
 prope celsa ad celebrationem praefati festi
 sub nomine Conceptionis fuit adhortatus,
 postea celebrantibus fratribus Predica
 toribus Romae Caplum gnato, et statuen
 dum fuit nomine sanctificationis
 sub toto duplici per totum ordinem esse
 celebran

10. Ecce qualiter confitetur ipsos aliquid
 distinctum ab ecc. celebrare, et inter
 diem, et sanctitatem distinct. faciunt. Non
 aut sine sanctitate ecc. tribuunt: cum cer
 tissimum sit ecclesiam nullum diem neque
 actionem celebrare sine sanctitate sicut
 et D. Thomas ubi supra dixi, et ulterius
 falsum est dicere quod ecc. celebrat
 diem B. Virginis. scilicet quando in utero
 B. Annae fuit eius caro gnata ubi
 n. sanctitas reperiri non potuit quia
 non erat anima, sed celebrat animat.
 B. Virginis sanctam, quia tñ dies
 animationis ignoratur ideo celebratur
 in die prima Conceptionis, novem mensib
 ante

855
celebrandum, datum huius confirmavit
operepretium se fuisse arbitrans. Summas
Ecc. Pastorem ut quando dies huiusmodi
celebritatis sub nomine Conceptionis
ab Ecc. Romana colitur, sanctitas S. B.
Virginis sub nomine Sanctificationis eodem
die Ordini Predicatorum relinquere
celebranda.

ante partum. hoc autem est quod dixit
S. Vincentius Ferrer Ordinis Predicatorum
in serm. 2. Natiuit. Maria sub his uerbis
sed statim postquam corpus fuit formatum
et anima creata, tunc fuit sanctificata
ideo fit festum de eius conceptione, quia
facta est lux s. sanctificationis in ea,
et statim Angeli in celo fecerunt festum
Conceptionis. et iterum in sermone de
Conceptione. Vir. ait. de nullo scio fit
festum conceptionis nisi xpi et virginis
Hac ille: et ratio est, quia in nullo pter
ipsum fuit sancta conceptio.

66-
Duas alias rationes quibus predictus Pater probare nititur
Silentium imponi debere utriusque opinioni, futes esse et
nullius momenti ostenditur.

Prima ratio sumitur ab exemplo in hac .1. eadem causa quo apud Germaniam inter
fies Predicatores, et Minores uersabatur.
Alex. 6. uia uocis sue oraculo ad instam
Illorum Cardinalium Thueri Episcopi
Sabinen Ordinis Predicatorum protectoris
et Georgij Albanen Ordinis Minorum
Viceprotectoris die 16. february anno
1502. Vniuersis fribus utriusque
ordinis in partibus Alemannie commo-
nantibus, ut bullam Sixti 4. obser-
uarent addens ut nullus sub censuris
et penis in d. bulla contentis, et
sub

Exempla huius nec in omnibus uera sunt
nec faciunt ad propositum. Oraculum enim
illud Alex. VI. nunc de nouo a predictis fribus
inuentum tanquam de falsitate suspectum non
debet admitti. Cum enim dem Alex. die
20. february eiusdem anni 1502. ediderit
Bullam quo incipit illius qui, in qua con-
firmabat aliam Sixti 4. materia
conceptionis, et nullum silentium
imponit utriusque opinioni, non est credibile
quod ultima die martij eiusdem anni
dederit simile oraculum, post tantum
dies post datam bullam. Et ulterius

non

Sub poena priuationis officij predicandi
directe uel indirecte predicaret uel predi-
cari faceret, uel quomodolibet aliter ser-
monem ad populum haberent de concept.
B. Virginis Mariae uolens silentium to-
taliter coram laicis de hac materia sub
eisdem censuris obseruari. Oraculum
autem Incipit De humana redemptione
ms. sub datum Romae in aedibus Resi-
dentiarum doctorum Cardinalium 1502 die
ultima Martij. Pontus Alexandri VI.
anno X. Jo. Bapta. de mandato J. Laur.
Bocatius de mandato J. quod ergo Alex.
tunc fecit pro fratribus Predicatoribus
et Minoribus Allemanniae, faciat nunc
Smo. D. Noster indicens super hac
materia sub eisdem censuris non solum
fratribus Predicatoribus et Minoribus
sed alijs omnibus fidelibus, ut nec
publice nec priuatiu de ea sermonem
instituant. Sicut, etiam fecit Pius
2us in illa controuersia habita a fratribus
Predicatoribus, et Minoribus. An diui-
nitatis separata fuerit a sanguine
xpi in cruce effuso. Nam quamuis
fratres Predicatores qui parte negati-
uam tuebantur coram Smo. aduersarijs
conuicissent, et gloriosa de ijs reportasset
Victoria. Tamen sedes ap. ut frum. Minor. ord.
de ecc. bene merito honori prospiceret no solum
illis de oibus sup. hanc controuersia perpetuum
imponit silentium quo S. dec. sedata penitus fuit
illa reperta, et facta fuit in ecc. summa tranquillitas.

259 229⁶⁰
non est uerisimile quod p. i. Illi. Card. les
facientes memoriam Bullae Sti. 4^{ti}. in dno
Oraculo non facerent mentionem Bullae
eiusdem Alexandri uientis a quo ipsum
Oraculum procedebat, et quam ipsi reuocabat,
auferentes libertate predicandi, et docendi
quamlibet opinionem. Nec magis fuit ad
propositum Exemplum de sanguine xpi
in cuius controuersia falsum. Et dicere
quod fratres minores in conspectu S. fuerit
conuicti, cum conuictum colligatur ex p. i.
et Bulla Sj. 2^{di} quo Incipit. Ineffabilis
Dato Kal. Augusti anno 1564. in qua
Summus Pontifex statuit, et determinat
quod deinceps nulli liceat quomodo asserere, quod
hereticum uel peccatum sit tenere uel credere
sanguinem ipsius sacratissimum uel ostendi
triduo passionis eiusdem Domini N. Iesu
xpi ab ipsa diuinitate quomodo fuisse uel
non fuisse diuisum uel separatum donec hujus
dubietatis huius decise fuerit a Sede apostolicam
dilatatum. Cum igitur fratres Predicatores
fuerunt accusati. In hac causa imponentes
Minoribus fratribus crimen heresis, et inten-
dentes illos propterea puniendos fore, et
pallinodiam debere decantare quod obtinere
non potuerunt, iam elare constat quod
potius uicti, et confusi, quam gloriose
Victores extiterunt. Testatur etiam
Sj. 4us tractatu de hac re quod nodum
Papa scripsit, sub Pio 11. legitur se Bullam
eiusdem Sj. 9^{ae} et fabit a quod fratres Minores
Brou. lauro. (fortasse turonica) in qua
de fimo quod non repugnat pietati

Fili